

Til § 16:

Ligesom i første periode foreslås kvotetildelingen til den enkelte produktionsenhed i *stk. 1* at ske på grundlag af den historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i basisårene.

For at inddrage mere aktuelle år i basisårene udvides basisår for tildelingen af kvoter i *stk. 2* til i 2. periode at omfatte hele perioden fra 1998 til 2004. Ved at bibeholde basisår helt tilbage til 1998 tages der samtidigt i et vist omfang højde for produktionsenheder, der i løbet af perioden har gjort en aktiv indsats for at reducere udledningen. Hvis 2005 blev inddraget i basisperioden, kunne det give færre kvoter til produktionsenheder, der som følge af kvoteordningen har reduceret udledningerne. Ved fremsættelsen af den gældende kvotelov blev det tilkendegivet, at der ved fastlæggelsen af principper for kvotetildeling i kommende perioder ville blive taget højde for emissionsreduktioner som følge af en aktiv indsats i perioden 2005-07, idet det ikke skulle komme virksomheder til skade, at de i perioden nedsatte CO₂-udledningen.

Det foreslåede *stk. 3* har samme indhold og vil blive administreret som det gældende *stk. 3*. Det foreslås fortsat at anvende driftsperioden inden for basisårene som basisår, hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene. Alle år fra opstart af en virksomhed i basisperioden indgår i beregningen, dvs. også år, hvor der ikke er sket en CO₂-udledning. Hvis en produktionsenhed eksempelvis har haft en udledning på 7.000 tons i år 1998 og år 1999, ingen udledning i år 2000 og år 2001, en udledning på 7.000 tons i år 2002 og år 2003 og ingen udledning i år 2004, så vil den beregnede gennemsnitlige årlige udledning være 28.000 divideret med 7, dvs. lig med 4.000 tons.

Ifølge det foreslåede *stk. 4* anvendes 2004 som basisår, hvis den historiske udledning i 2004 er højere end gennemsnittet for perioden 1998-2004. Bestemmelsen tager primært højde for investeringer foretaget relativt sent i basisperioden og får også betydning, hvor der er sket en vækst i perioden, således at udledningen i 2004 er højere end gennemsnittet over perioden 1998-2004.

I *stk. 5* foreslås fastsat, at produktionsenheder eller dele heraf, som nævnt i de foreslåede § 18, *stk. 1*, og § 19, *stk. 1*, som er idriftsat efter den 1. januar 2004, ikke indgår i den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i basisårene. Formålet med bestemmelsen er udelukkende at undgå dobbelt tildeling af kvoter. I tilfælde af, at udvidelsen har været i drift og har udledt CO₂, en del af basisåret 2004 kan der således ikke tildeles kvoter til f.eks. en

udvidelse efter § 19, samtidig med at der tildeles kvoter efter § 17. De historiske data i basisperioden må korrigeres med den faktisk konstaterede, hvis der forefindes oplysninger om denne. Ellers anvendes en beregnet udledning fra den produktionsenhed eller del heraf, som er idriftsat efter den 1. januar 2004. Ved beregningen anvendes de angivne nøgletal i §§ 18 og 19 samt produktionsenhedens idriftsættelsestidspunkt. Hvis produktionsenheden er sat i drift før den 2. januar 2004, kan 2004 anvendes som basisår for den samlede udledning, hvorfor det ikke er nødvendigt at foretage en korrektion af udledningen. Hvis produktionsenheden eller dele heraf er sat i drift efter den 31. december 2004 indgår udledningen herfra ikke i udledningen i basisårene.

I *stk. 6* foreslås en præcisering af begrebet "datagrundlag", idet det fastslås, at der herved forstås data for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion. I 1. periode har datagrundlaget været fastlagt gennem dialog mellem Energistyrelsen og produktionsenheden på baggrund af de foreliggende udlednings- og produktionsdata. Produktionsenheden underskriver herefter en erklæring, hvori det anerkendes, at de pågældende data for udledning eller produktion lægges til grund ved beregning af kvotetildelingen. På baggrund af de anerkendte data beregnes kvotetildelingen ud fra lovens tildelingskriterier. Såfremt der ikke kan opnås enighed med produktionsenheden om datagrundlaget, træffer ministeren afgørelse herom, således at kvotetildelingen kan beregnes. En sådan afgørelse om selve datagrundlaget kan af driftslederen påklages til Energiklagenævnet, hvorimod der ikke kan klages over den konkrete kvotetildeling beregnet med baggrund i datagrundlaget, jf. den foreslåede § 34, *stk. 3*.

Stk. 7, der ikke foreslås ændret, fastlægger kvotetildelingen til kraft-varme-anlæg og til rene varmeproducerende kedelanlæg, der ikke kan producere el. Det afgørende for kvotetildelingen er anlæggets fysiske udformning og ikke den brug, der rent faktisk gøres af anlægget. Kraft-varme-anlæg kan således ikke opnå kvotetildeling efter reglerne om tildeling til de rene varmeproducerende anlæg, selvom kraft-varme-anlægget i perioder kun producerer varmt vand og ikke elektricitet. Kun anlæg, der ikke er i stand til at producere el og varme i samproduktion, er berettiget til kvotetildeling efter reglerne for rene varmeproducerende anlæg.

Til § 17:

Bestemmelsen vedrører kvotetildeling til eksisterende produktionsenheder i 2. periode, som har haft